

Joanne Harris. I persikoträdets skugga. Norstedts förlag.

En del läste Johanna Harris roman "Choklad". De flesta av oss såg filmatiseringen av Lasse Hallström i "Chocolat". Men alla blev vi väl betagna av kvinnan Vianne Rocher och lika hänfödda av hennes choklad som de misstänksamma byborna Lansquenet, där man med misstro såg på alla främmande element.

I den uppföljande romanen "I persikoträdets skugga" har år gått sedan dess. Vianne lever med sin Roux och barnen Anouk och Rosette på en husbåt i Paris. Ett brev från en länge avliden bybo i Lansquenet kallar henne tillbaka. Väl där märker hon att mycket förändrats. En grupp nordafrikanska muslimer har flyttat in till byn. Spänningarna mellan infödda och invandrare är på bristningsgränsen. Byns präst, fader Reynaud, som tidigare motarbetat Vianne, blir nu hennes bundsförvant att skapa lugn mellan grupperna. Men som så många räddare före honom finner han sig snart vara den anklagade.

Frågorna hopar sig; Vem är den mystiska kvinnan i niqab? Och varför sökte någon bränna ned hennes hus? Vianne ställs också inför högst privata tvivel. Vem är det som är pappa till pojken Luc och varför ville Roux inte följa med tillbaka till byn, finns det ett samband?

Så förvandlas byn till en häxkittel av många människors starka känslor och dolda historier. I allt detta kommer en ny präst som vill vara populär och alla till lags. Den kantige fader Reynaud känner sig hotad. Vianne tar till sitt allra bästa vapen för att bringa ordning; sin choklad. Men ställd inför fördomar och misstänksamhet är det knappt det räcker.

Joanne Harris skriver vacker och enkelt samtidigt som hon bygger upp en spänning som känns välbekant för oss alla. Det blir en hyllning till livet och en svidande kritik av all religion, såväl kristen som muslimsk, som berövar människan hennes frihet och stolthet. Till slut är det inte bara Vianne utan ortens alla kvinnor som kräver ett stopp för den dogmatiska dumheten. Det är en underhållande och begåvad berättelse som lättfärdigt och enkelt rör sig mellan det charmiga och brutalt uppriktiga. En bok som roar, oroar och till slut berör på djupet.

Jakob Carlander